

„Kur yra gimusis Karalius?“

Nuolankumas yra ir vienas iš gerųjų kelių vidinei ramybei pasiekti. Tai Jis pasakė:

„Mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą“.
(Kelias, 607)

sausio 6 d.

„Kur yra gimusis žydų Karalius?“ Su virpuliu kontempliuoju Jėzų, „paguldytą ēdžiose“², kurios tinka tik gyvuliams. Viešpatie, kur tavo karaliaus valdžia, tavo diadema, tavo

kalavijas ir tavo skeptras? Jie priklauso Jam, bet Jis jų atsisako. Nors suvystytas, Jis jau karaliauja. Jis – beginklis Karalius, kuris pasirodo mums kaip bejėgis mažas kūdikėlis. Ir kaipgi neprisiminti apaštalo žodžių: Jis „apiplėšė pats save, priimdamas tarno išvaizdą“?

Viešpats tapo žmogumi, kad atskleistų mums Tėvo valią. Ir štai Jis, jau gulėdamas ēdžiose, mus moko. Jėzus Kristus kviečia į šventumą, kad kartu su Juo užbaigtume žmonijos atpirkimą. Apmąstykime šią pirmą Jo pamoką. Turime kartu su Jėzumi atpirkti žmones, siekdami pergalės ne prieš savo artimą, bet prieš save. Kaip Kristus, mes taip pat turime apiplėšti save, laikyti save kitų tarnu ir taip vesti kitus prie Dievo.

Kurgi yra Karalius? Gal visų pirma Jėzus nori karaliauti žmonių širdyse, o pirmiausia tavo širdyje? Štai kodėl Jis tapo Vaikeliu. Argi gali kas nors

nemylėti mažo kūdikėlio? Kur tuomet yra Karalius? Kur yra Kristus, kurio pavidalą Šventoji Dvasia nori suteikti mūsų sieloms? Jis negali būti nuo Dievo mus skiriančioje puikybėje arba nuo kitų mus atribojančiame meilės stygiuje. Ten Kristaus negali būti. Ten žmogus lieka vienas.

Šią Trijų karalių dieną, kai klaupiatės prie Kūdikėlio Jėzaus kojų ir matote Jį – Karalių be išorinių karališkumo ženklų, galite tarti: Viešpatie, pašalink mano puikybę, sutriuškink mano savimeilę, mano troškimą būti reikšmingam ir užgožti kitus. Padaryk, kad norėčiau susitapatinti su Tavimi. (Kristus eina pro šalį, 31)